

Domov Pod Lipami Smečno

poskytovatel sociálních služeb

Číslo 142.

únor 2022

Zámecké listy

HVĚZDY STŘÍBRNÉHO PLÁTNA

Lída Baarová

Lída Baarová, rozená Ludmila Babková, provdaná Kopecká, později Lundwallová 7. září 1914 Praha – 27. října 2000 Salcburk, byla česká herečka. Před rokem 1945 rozvíjela svou filmovou kariéru s úspěchem nejen v Československu, ale také v Německu a Itálii. V emigraci po roce 1948 účinkovala také v italských a španělských filmech. Kontroverzním tématem, které Baarovou provázelo až do její smrti, byl její milostný vztah s říšským ministrem propagandy Josephem Goebbelsem.

Narodila se do rodiny úředníka pražského magistrátu Karla Babky (1886–1965)¹ a jeho manželky Ludmily, rozené Fenclové (1890–1945. Matka byla operní pěvkyní a hrála na klavír. Občas zpívala ve sboru opery Národního divadla, ale většinou se věnovala rodině. Zemřela na následky infarktu

během policejního výslechu. Společně měli ještě druhou dceru Zorku (1921–1946). Druhou manželkou Karla Babky byla herečka Marcela Nepovímová (1919–2005)

Rodinný přítel Jindřich Šimon Baar byl vzorem pro volbu jejího uměleckého jména.

Činnost před válkou a za války

Lída Baarová byla od počátku 30. let vyhledávanou filmovou představitelkou sličných dívek a mladých žen. S další slavnou českou herečkou Adinou Mandlovou se Baarová setkávala na proslavených večírcích u Miloše Havla a při dalších společenských událostech. Mandlová ve svých memoárech napsala: „Měla jsem vždycky Lídu moc ráda, přestože jsme byly velké konkurentky, ale nikdy jsme proti sobě neintrikovaly, což je v showbusinessu velmi řídký jev.

Z českých filmařů měla vztah s režisérem Karlem Lamačem a zamiloval se do ní i Vlasta Burian, který se kvůli ní chtěl rozvést. Několik let žila ve vztahu s německým hercem Gustavem Fröhlichem, který se zřekl své židovské manželky, aby neutrpěla jeho herecká kariéra.

Ve 30. letech natáčela v hitlerovském Německu a bulvární tisk tvrdil, že je milenkou tehdejšího říšského ministra propagandy Josepha Goebbelse, který ovládal německý filmový průmysl. Baarová to popírala a uváděla, že se s Goebbelsem pouze zná. V rámci poválečného vyšetřování se pak hájila tím, že Goebbels na ni naléhal a že nakonec jeho svodům neodolala:

„Zájem pana ministra o mne se však projevoval víc a víc různými pozváními, květinami k premiérám. Na všechny moje premiéry chodil, kruh se kolem mne stále více a více svíral. Bránila jsem se..., ale neubránila.“

Do aféry se nakonec vložil sám Hitler, na jehož příkaz musela Baarová zanechat kontaktů s Goebbelsem a v roce 1939 opustila Německo. Důvodem bylo, že se Hitler snažil udržet vztah Goebbelse a jeho ženy Magdy. Goebbels

mu místo toho nabídl raději svou rezignaci a chtěl odejít jako vyslanec do Japonska, což ale Hitler nepřijal.

Baarová měla po aféře s Goebbelsem zakázáno natáčet v Německu, vrátila se proto do Čech. Během německé okupace udržovala vztah s ministrem protektorátní vlády Jaroslavem Kratochvílem, dvojitým agentem Paulem Thümmelem nebo s Františkem Teunerem. Jinou kontroverzní figurou, s níž Baarová udržovala kontakt, byl český literát a nacistický kolaborant Felix Achille de la Cámara. Pro Baarovou napsal námět k filmu *Dívka v modrém* a připravoval i propagandistický protizednářský scénář *Čtverylka lásky*. S Baarovou počítal pro hlavní ženskou roli, ale film nakonec zůstal nerealizován. Cámara uvedl herečku také do okultních kruhů, v nichž se sám pohyboval. Baarová o něm však později nechtěla vůbec mluvit, pouze naznačovala, že jí tyto styky velmi ublížily.

V roce 1941 jí bylo zakázáno filmovat na území Protektorátu, odešla proto do Itálie. Zde pokračovala v natáčení filmů, mezi nimiž byly i snímky *Pekařka* (*La Fornarina*) nebo *Nosorožec* (*L'Ippocampo*), ve kterém si zahrála po boku budoucího slavného režiséra Vittoria De Siky. Její slibně se rozvíjející herecká práce byla ovšem záhy přerušena. Po vylodění spojeneckých vojsk v Itálii se ještě před koncem války herečka musela vrátit do Prahy.

Po válce

Na konci války uprchla do Německa, ale byla internována americkými okupačními orgány, byla vyšetřována CIC a 23. září 1945 byla předána do Československa. Byla vyšetřována a vězněna za údajnou kolaboraci. Po 16 měsících vězení a výslechů (v jejím případě vypovídalo 80 svědků) byly všechny žaloby a obvinění postupně vyvráceny. Dopoledne na Štědrý den v roce 1946 byla propuštěna. „Nebylo prokázáno,“ konstatovalo se v návrhu veřejného žalobce mimořádného lidového soudu, „že se obviněná Lída Baarová dopustila udavačství ani že podporovala nacismus spoluprací s gestapem nebo SD. Její styky s Goebbelsem a Hitlerem nespadají do doby zvýšeného ohrožení republiky. Pokud se stýkala s význačnými německými osobnostmi v době okupace, šlo o to, aby jí bylo umožněno hraní ve filmu, takže tyto styky lze klasifikovat jako činy podle dekretu č. 138/45 Sb.“

V této době zemřela herečka matka, která během jednoho z policejních výslechů týkajícího se Baarové dostala infarkt. Její sestra Zorka Janů, která dlouhodobě trpěla psychickými problémy, spáchala sebevraždu poté, co ji jako sestru „kolaborantky“ v roce 1946 vyobcovali z divadla. Svůj život ukončila skokem z okna rodinné vily v Praze na Hanspaulce. Z nejbližších příbuzných Baarové tak zůstal naživu jen otec, který se však potýkal s vážnými zdravotními problémy (prodělal amputaci dolní končetiny).

V lednu 1948 bylo trestní řízení proti Lídě Baarové definitivně zastaveno. Lída Baarová se provdala 27. července 1947 za loutkáře Jana Kopeckého (potomka známé loutkářské rodiny Kopeckých a, jak uvádí ve svých pamětech, synovce komunistického ministra informací Václava Kopeckého). V té době jezdila se svým mužem a hrála loutkové divadlo a po únorovém převratu – opět za mimořádně dramatických okolností – spolu utekli do Rakouska. Zde poznala svého druhého muže, lékaře Kurta Lundwalla (syna opavského stavitele Julia Lundwalla). Žila s ním dohromady 23 let, manželství však uzavřeli až v roce 1969. Lundwall zemřel v roce 1972 a herečka se už nikdy potom znovu neprovdala.

Po smrti svého manžela žila Baarová sama ve svém bytě v rakouském Salcburku. Do Československa se po roce 1989 vrátila už pouze na několik dní, počátkem devadesátých let, aby se zúčastnila autogramiády v Praze a naposledy navštívila místa, která měla spjatá s tolika vzpomínkami. S postupujícím věkem se stále více stranila veřejnosti. Spolu s chátrajícím zdravím propadala také čím dál větší závislosti na práscích a alkoholu.^[15] V pozdním věku za ní přijížděli někteří z jejích bývalých spolupracovníků a přátel (například režisér Otakar Vávra, jenž o herečce natočil dokument z cyklu GENUS), ale také novináři či filmaři, kteří se zajímali o hereččiny osudy (například režisérka Helena Třeštíková, která o herečce natočila dokument *Zkáza krásou*).

Ve svém salcburském bytě Lída Baarová ve věku 86 let zemřela. Rozloučení proběhlo nejprve 8. listopadu 2000 na městském hřbitově v Salcburku, následně pak 9. ledna 2001 ve strašnickém krematoriu v Praze. Její urna je uložena v rodinném hrobě v Praze-Strašnicích.

Vlasta Burian

Vlasta Burian, vlastním jménem Josef Vlastimil Burian podle matriky Josephus Wlastimil Burian (9. dubna 1891 Liberec – 31. ledna 1962 Praha), známý jako *Král komiků*, byl český divadelní herec, režisér, zpěvák, divadelní ředitel, sportovec, podnikatel, filmový herec němé i zvukové éry filmu, mecenáš, spisovatel, mim a imitátor, který se díky své nespoutané živelnosti, improvizaci a potřebě být všude první vypracoval mezi skutečné hvězdy českého filmu, divadla i rozhlasu. Byl jedním z nejpobulárnějších herců za první republiky, po válce byl však neprávem nařčen z kolaborace. I přesto jeho obliba trvá dodnes, o čemž svědčí vítězství v anketě České televize o „Krále komiků“ a časté televizní reprízy jeho filmů. Narodil se libereckému krejčímu, vlastenci a ochotníkovi Antonínu Burianovi a jeho o pět let starší manželce Marii Burianové (roz. Škaloudové), která měla z předchozího manželství dceru Žofii Pickovou. V Liberci prožil prvních deset let svého života. 5. května 1901 se jeho rodina přestěhovala na pražské předměstí Žižkov, protože jeho otec neměl v Liberci, kde byla většina obyvatel německá, dost příležitostí k vlasteneckým aktivitám. Jeho otec v Praze pracoval jako úředník vybírající potravinové daně a svého malého syna vodil pravidelně do Národního divadla na opery. V Praze se později vyučil obchodním příručím na obchodní škole. Jako syn krejčího se od dětství setkával s lidmi, kteří měli zájem o divadlo, a měl možnost slyšet příběhy z tohoto prostředí. Sám jako dítě zpíval na kůru a měl rád operu. Mladý Vlasta Burian měl také velkou zálibu ve sportu. Vynikal zejména ve fotbale, byl brankářem. Hrál za Union Žižkov, později za Viktorii Žižkov. Nejznámější je však jeho kariéra ve Spartě. Věnoval se také cyklistice a závodně hrál tenis. Pravidelně se zúčastňoval závodů a turnajů, které často vyhrával (existuje malá část jeho dosud dochovaných trofejí, které zabírají jednu velkou vitrínu). Časem však většina sportovních aktivit ustoupila divadlu. Své bavičské nadání zpočátku uplatňoval převážně na večírcích svých přátel. Jeho nadání mu však postupně otevřelo cestu i k veřejnému vystupování (v němž mu otec nejdřív bránil, ale když viděl syna na jednom představení v hospodě, usoudil, že je výborný komik, a nadále jej od umělecké činnosti neodrazoval).

Z poměru s tanečnicí Annou Emílií Pírkovou měl za svobodna dceru Emilku Burianovou (8. duben 1912 – 25. květen 1996). Roku 1919 se oženil s Ninou Červenkovou-Burianovou. Ta mu byla největší oporou v těch nejtěžších dobách, měla ho velmi ráda a byla jeho největší obdivovatelkou.

Musela být na každém Burianově představení, když se zpozdlila, Vlasta nechal pozdržen představení, dokud Nina nebyla ve své lóži. Nebo když byla Nina nemocná, nechal zavést mikrofon na jeviště a Nina poté jeho výkon poslouchala telefonem. V roce 1944 se jeho dceři narodil syn Vlastimil Kristl.

Společnost jej znala jako zábavného společníka, v soukromí byl však melancholický, náladový a měl deprese

– trpěl maniodepresivními stavy. I proto se často uzavíral ve své vile v Dejvicích, kterou měl elegantně a luxusně zařízenou. Každodenně sportoval, proto měl ve své vile velkou tělocvičnu a u vily postaven bazén, tenisový kurt a bohatě vybavenou kuchyni, kde měl nejlepšího českého kuchaře své doby, Jaromíra Trejbalu. Vždy ráno se projížděl na kole a pořádal přátelské tenisové zápasy i mimo Prahu (na pražské Klamovce si například zahrál několik tenisových zápasů s dvojnásobným mistrem světa Karlem Koželuhem). Byl také velkým mecenášem sportovců, jak profesionálních (sponzoroval také národní cyklistické mužstvo), tak amatérských. Dnes už téměř neznámá je vzpomínka jedné pamětnice, která jej viděla, jak hází nezaměstnaným dělníkům, kteří hráli fotbal se starým roztrhaným míčem, nový míč, aby mohli lépe sportovat. V letech 1914 až 1920 aktivně hrál za AC Sparta jako prvoligový fotbalový brankář^[5].

V roce 1944 došlo v jeho životě a v popularitě k prudkému zlomu. Nejdříve jeho divadlo zavřeli Němci, po válce byl zatčen Čechy (a jeho divadlo bylo znárodněno). Nejdříve byl uvězněn do společné cely s esesáky a kriminálníky, kde byl velmi ponižován. Poté byl na intervenci Jana Masaryka propuštěn, vyšetřován na svobodě, nakonec jej soud osvobodil. Po negativním ohlasu v tisku i na zásah politiků (kteří ho chtěli exemplárně potrestat) byl opět uvězněn a na základě vykonstruovaných obvinění (především na základě pod trestem smrti vymámené výpovědi Lídy Baarové) odsouzen za kolaboraci s německými okupanty na několik měsíců k těžkému žaláři a pokutě půl milionu korun. Základem odsouzení byly tyto body:

1. *obvinění:* V rozhlasovém skeči Hvězdy nad Baltimorem zesměšňoval exilovou vládu v Londýně, konkrétně Jana Masaryka. *Obhajoba:* K tomu byl donucen nacisty. A svědci, kteří skeč v rozhlase slyšeli, se divili, že Burian

nebyl Němci za toto vystoupení nařčen ze sabotáže, protože prý strašnější výkon neslyšeli... A dalším vystoupením se vyhýbal předstíráním různých nemocí.

2. *obvinění*: Ve své vile hostil německé okupanty včetně K. H. Franka. *Obhajoba*: Ve skutečnosti byli u Buriana ve vile Němci jen jednou, a to když na udání sousedů hledali na zahradě údajně zakopané zbraně. A s K. H. Frankem se viděl Burian pouze jednou, a to v restauraci.
3. *obvinění*: Uplatil magistrátní úředníky, aby získal městský pozemek k rozšíření tenisového kurtu, a když za Protektorátu byl benzín na příděl, získal ho nepoctivým způsobem, i to, že jako jeden z mála mohl vůbec s autem jezdit. *Obhajoba*: S autem jezdil na fingované smlouvy s Lucernafilmem a ne z dovolení Němců.
4. *obvinění*: Využitím německé protekce mohl vystoupit v Národním divadle jako principál ve Smetanově Prodané nevěstě. *Obhajoba*: Žádost, aby mohl pohostinsky vystupovat, si však Burian v divadle podal sám, aby demonstroval své upřímné „češství“, a vedení ho ochotně, bez nátlaku kladně vyřídilo. U soudu se také obhajoval, že schválně nepřijal role v německých filmech v dobách okupace.
5. *obvinění*: Zdravil nacistickým pozdravem „heilování“ (zdviženou pravicí). *Obhajoba*: Zde Burian vypověděl, že takto nezdravil a pokud vůbec zdravil na jevišti se zdviženou pravicí, že to byla ruka se zaťatou pěstí, nebo že tento úkon doprovázel slovy: „*Takhle vysoko skáče můj pes, když přijdu domů*“, což mělo velký ohlas u diváků doprovázený salvami smíchu. Podle pamětníků dokonce vystoupil za okupace na jevišti s bičem a na něm bylo připevněno velké tiskací C. Když se ho poté ptali, co to znamená, tak odpověděl: „*To je bič, na něm cé.*“ Za což za protektorátu mohl hrozit trest vězení nebo dokonce smrti... (podle knihy *Vlasta Burian na cestě do 21. století*, ve které autor Ondřej Suchý zpracoval obvinění a následnou Burianovu obhajobu podle dobových materiálů).

Po propuštění už divadlo nesměl obnovit, byl mu zabaven prakticky veškerý majetek (také vila) a následujících pět let nesměl vystupovat. V jeho vile byla zřízena školka. Traduje se, že když šel Burian navštívit děti, které pobývaly v jeho bývalé vile, nepřišel nikdy s prázdnou. Ze začátku musel pracovat tvrdou manuální prací, byl vážným v severočeských dolech, pak jako poslíček pracoval na horských chatách, kde jezdil s autem pro rekreanty ROH a v kuchyni pak škrábal brambory. Zde už začal ilegálně vystupovat.

Za těch pět let, kdy nesměl hrát, se změnil: byl skromnější, ze sportovce s výbornou fyzickou kondicí se stal stařík – viditelně sešel, vězení a pronásledování mu podkopalo zdraví a do toho se přidalo pití. Teprve v roce 1950 mu byl herecký distanc zrušen. Po

zkušebním představení v Městském divadle v Kladně začal hrát v divadle v Karlíně na přímlovu Jiřího Frejky a Jana Wericha (Werich se tím možná pokusil odčinit, když v roce 1941 v USA s Voskovcem nazpívali píseň nazvanou *Kolaborant Burian*, což byla reakce na jeho účast v *Hvězdách nad Baltimore*. Další pokus o odčinění bylo obsazení do role rádce Atakdale v pohádce *Byl jednou jeden král...*). Byl nucen krotit svou improvizaci a hrát veršovaná dramata např. Nezvalovy *Tři mušketýry*, kde hrál s Vladimírem Rážem. Ráž později vzpomínal, když během jednoho tohoto představení na konci děkovačky už to údajně nevydržel a zarýmoval si: „*Kluci, my jsme reci, jdeme na dvě deci*“, po odchodu za oponu k němu režisér Nezval přišel a řekl mu: „*Vlastíku, tohle už mi nikdy nedělej*.“ Od svého vyhození v roce 1953 začal vystupovat na různých estrádách, které mu úplně zničily zdraví – měl problémy se žilami a velmi mu otékaly nohy, proto nemohl chodit a musel při představení sedět, ale přesto se bavil. Jeho humor i komika byly ještě stále na dobré úrovni, ale už ztratily podstatnou část oné výbušnosti a osobitosti, které jim dřív dodávaly světovou úroveň, což neváhal přiznat i Burian sám. Některé pořady natočené pro rozhlas („*Právní poradna*“ aj.) jsou přesto vrcholem realizovaného humoru v této oblasti. Známá je však jeho smutná poznámka určená fanouškovi, který chtěl, aby se mu podepsal na fotografii jako *Vlasta Burian, Král komiků*: „*Král? Kdepak král! Ted' už jenom králíček...*“ Tehdy mu bylo také povoleno natáčet filmy.

Aby se uživil, musel vystupovat na estrádách, i když byl nemocný. Poslední představení svého života odehrál s těžkým zápalem plic. Nakonec umřel na plicní embolii, doma, v blízkosti své věrné družky Niny Burianové. Nina pak zemřela o devět týdnů později, podle pamětníků na manželově hrobě.

Vlasta Burian byl pohřben na Vinohradském hřbitově v Praze, v roce 2002 přeneseny ostatky na Vyšehradský hřbitov. Na náhrobku byla v roce 2002 umístěna i bronzová bysta Vlasty Buriana, která však byla později odcizena. Až v únoru 2007 byla na jejím místě umístěna plastika znázorňující dvě ruce s názvem *Ruce komika*, od akad. sochaře Tomáše Vejdovského.

Rita Hayworth

Její otec Eduardo Cansino byl Španěl, profesionální tanečník flamenca, matka byla také profesionální tanečnice na Broadwayi. Od mládí tancovala v tanečních estrádách, které pořádali její rodiče. Zde si jí také povšimli filmoví producenti. Svého času se jednalo o nejznámější rusovlasou herečku v Hollywoodu a jeden ze sexuálních symbolů.

Mezi její vůbec nejznámější a neslavnější role patřila *Gilda* z roku 1945 nebo *Dáma ze Šanghaje* z roku 1947.

V roce 1947 navštívila Československo.

Vdaná byla celkem pětkrát, všechny sňatky však skončily rozvodem.

Plánované akce na měsíc únor

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

- Oslava svátků a narozenin
- Návštěva „Sociálně terapeutické dílny“ – Zahrada Kladno
- Návštěva pedikérky v zařízení
- Návštěva skupiny – „DUO JAROSLAV“
- Zaměstnávání klientů v AP&P, aktivizace klientů dle programu

- Setkání s klienty
- Výlety do okolních měst – Kladno, Slaný za účelem zprostředkování nákupů dle potřeb a přání uživatelů
- Měsíční individuální posezení, plnění individuálních plánů
- Nabídka aktivizačních činností – hraní společenských her, výtvarné činnosti, ruční práce, apod.
- Realizace individuálních procházek po městě a parku
- Procvičování dovedností uživatelů
- Nácvik sociálního učení – program zaměřený na vaření, pečení, smažení, na správné stolování
- Valentýnské posezení
- Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení – individuální nákupy ve Smečně (dle přání uživatelů)

Seznam akcí za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

- Procvičování a upevňování dovedností spojené s chodem domácnosti a sebeobsluhy
- Pravidelná docházka APP z domova
- Vycházky dle počasí
- Výlet do Národního muzea v Praze
- Oběd v restauraci
- Společné posezení u kávy
- Oslava svatého Valentýna
- Rozvíjení motoriky – vyšívání, háčkování, malování, sestavování stavebnice
- Divadlo Slaný
- Výlet na Kladno, spojený s obědem a posezením v Kočičí kavárně
- Procházka do Lidic

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO SENIORY“

- Individuální posezení s klienty
- Individuální posezení s imobilními klienty
- Návštěva kadeřnice
- Návštěva pedikérky

- Hraní společenských her
- Poslech hudby
- Procházky v areálu domova
- Cestovanie
- Procvičování jemné motoriky
- Cvičení na židlích, pohybové hry
- Relaxační cvičení
- Procvičování paměti

Únorové akce za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

Ve dnech 3. a 24. ledna 2022 do Domova pro osoby se zdravotním postižením zavítalo populární seskupení – „Duo Jaroslav.“ Cílem této návštěvy bylo hudební vystoupení, přičemž dva hudebníci klientům zahráli známé a oblíbené písničky. Program byl přizpůsoben klientům tak, že zazněly nejen písně country, lidové a moderní, ale i pohádkové. Z výše uvedeného aspektu klienti se zapojili do zpěvu i tance. Je třeba konstatovat, že klienti toto setkání ocenili, což vyjádřili bouřlivým potleskem!

za poskytovanou službu -DOZP

Únorové akce za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

Měsíc Leden proběhl u nás ve znamení poklidu a odpočinku po vánočním shonu. Pomalu a postupně doháníme covidové resty v rámci lékařských prohlídek, předoperačních vyšetřeních a jiný důležitých věcí tykajících se našeho zdraví. Slečna Janička byla velmi statečná a podstoupila operaci druhého oka a uvidí teď jistě jako rys. Tento měsíc došlo i na malý Kino výlet do Metropole Zličín. Na výlet jsme se vydaly společně s děvčaty z CHB 2 a CHB 4. Před Kinem byl jako tradičně výborný oběd v podobě našich nejoblíbenějších jídel, které si jednou za čas dopřejeme 😊. Poté následovala rodinná komedie o kouzelném červeném štěňátku

Měsíc Leden byl oproti předvánočnímu shonu velmi klidnější. Pomalu jsme se začali vracet k běžným činnostem. Nejprve jsme uklidili celý byt a vánoční výzdobu, také jsme měli někteří návštěvy u lékařů. Chodíme na společné procházky s ostatními kamarády a také nás navštěvují u nás doma a společně si hrajeme různé hry u kterých se vždycky všichni moc nasmějeme. Největší radost jsme měli z výletu do Prahy kam jsme jeli společně s CHB 2 a s CHB 1. Vyrazily jsme již ráno v 9.30 a v Praze jsme byli kolem půl 12. V restauraci jsme si daly dobrý oběd a poté jsme šly do kina na film „VELKÝ ČERVENÝ PES“. Moc se nám to všem líbilo a celý den jsme si velmi užily. Domů jsme se vrátily v 18.hodin, všichni velmi unavení ale moc spokojeni a již se už zase těšíme na další společný výlet.

CHB 2

Novoroční ohňostroj jsme sledovali z našeho sídliště. I na tu dálku byl moc hezký. Druhý den jsme si ho ještě pustili ze záznamu na stránkách města.

6. ledna jsme uklidili naši vánoční výzdobu a vzpomínali jak nám opět tyto svátky, které máme moc rádi utekli.

Podle počasí jsme chodili na vycházky po okolí bytu a do města.

Doma pravidelně procvičuje jemnou, hrubou motoriku, hrajeme stolní hry nebo karty.

CHB 3

Rok 2021 za námi a je tu nový rok 2022, do kterého jsme si popřály hlavně zdraví a spokojenost.

Počasí je takové střídavé, takže buď jdeme ven, nebo si hrajeme hry a karty, vyšíváme, malujeme a povídáme si, občas zajdeme do města a do našeho oblíbeného ZOO obchodu, kde se nám líbí rybičky, papoušci a králíci.

Pomáháme s přípravou oběda, staráme se o svůj byt, chodíme nakupovat do blízké Billy, ale nyní se tam trochu ztrácíme, předělávají ji.

Vyjely jsme si s kamarádkami z CHB1 a CHB2 na Zličín do kina, jely jsme autobusem tam i zpět, podívaly se po obchodech, daly si dobrý oběd a skoukly pěkný film o pejskovi-červeném 😊. Domů jsme přijely unaveny, ale těšíme se na další výlet. O filmu jsme si pak vyprávěly i s druhou pracovnící.

Vyřídily jsme si i preventivní prohlídku (dvě klientky, další jsou hned na začátku února) a zubaře.

Všechny moc zdravíme a přejeme hodně zdraví, štěstí a pohody.

CHB 4

Návštěva kina v Praze na Zličíně

Velký červený pes Clifford

V neděli 16.1. jsme se vydali s kamarádkami z CHB 1 a 2 na výlet do Prahy, spojený s obědem v restauraci a návštěvou kina na Zličíně v Metropoli. Jeli jsme linkovým autobusem, to bylo radosti a štěbetání. Prošli jsme pár obchodů a vyjeli výtahem do patra, kde jsme se pohodlně usadili a každá si vybrala oběd podle své chuti. Všem moc chutnalo a mohli jsme se přemístit do kina. Někteří si koupili popcorn a limonádu, jiní měli své pití a bonbony. Pohodlně jsme se usadili a těšili se na film „Velký červený pes Clifford.“ Byl moc krásný a hodně jsme se nasmáli. Po skončení jsme se vydali na zpáteční autobus a unaveni se vydali na cestu domů. Všem se výlet moc líbil a chtěli by ho zopakovat.

CHB 4

MALOVÁNÍ DOMU

Naší hlavní akcí v lednu bylo malování celého domu.

Prvního ledna jsme oslavili příchod Nového roku a hned po oslavách jsme začali s přípravami na velké malování.

Tentokrát jsme měli objednané malíře, protože jsme malovali celý dům, který je velký a to bychom sami nezvládli, ikdyž jsme nejednou sami pokoje malovali.

Nejdříve jsme začali stěhovat celé patro do přízemí, všechny naše věci jsme dávali do beden a odnášeli dolů, nábytek nám pomohli stěhovat naši údržbáři.

Po příjezdu malířů bylo vše připravené a mohlo se začít. Malíři vše důkladně oblepili lepící páskou a dali se do práce. Práce jim šla opravdu od ruky. My jsme mezitím pomalu připravovali ostatní místnosti k malování.

Když malíři odjeli, tak jsme uklízeli a uklízeli a po vymalování patra následovalo malování přízemí a tak nás čekala opět práce – vše připravit, vyklidit věci ze skříní a vše nanosit do patra. Mezitím, co malíři malovali přízemí, my jsme pečlivě uklízeli, myli okna, lustry, dveře. Takový koloběh jsme absolvovali téměř 14 dní, ale výsledek stál zato.

Stěny máme krásně čisté, bílé, pokoje jsme si uklidili a vyzdobili tak, abychom se cítili dobře.

Jsme rádi, že máme akci za sebou a vše jsme zvládli.

Musíme se pochválit, ale dík patří hlavně pánům malířům, kteří byli velice šikovní.

Za odvedenou práci se v únoru odměníme obědem v restauraci, posezením v cukrárně a návštěvou divadla.

CHB Přelíc

Celodenní výlet na Kladno

Již dlouho jsme se chtěli vydat na společnou procházku. Po vánočním přejídání nám pohyb a procházka přišla vhod. Autobusem jsme dojeli až ke Gymnáziu a došli do Centrálu.

V Centrálu, jsme navštívili naše oblíbené obchody. Na zpáteční cestě jsme ještě zvládli Oázu, kde jsme si daly chutný oběd. Každý si vybral dle svého přání a chutě. Aby nám dobře vytrávilo, tak jsme si cestu zkrátili přes les. Dalo nám to docela zabrat. Ale spokojeni a s dobrou náladou se vrátili unaveni domů.

CHB HŘEBEČ

Lednové akce za službu „DOMOV PRO SENIORY“

Od 1. ledna máme v našem Domově novou aktivizační pracovníci, která připravuje na každý den program dle zájmu našich klientů.

Tvoření ze starých knih

V lednu přijely dobrovolnice z Městské knihovny Kladno. S klienty vyráběly sněhuláky ze starých knížek, korálků a filcu. Každý klient, který se akce zúčastnil si odnesl svůj povedený výrobek na pokoj.

**Blahopřejeme Všem
klientům k životnímu jubileu**

